

Dommerfuldmægtigforeningen har i deres hørings svar vedrørende lovforslaget peget på, at der i særlige tilfælde, herunder navnlig sager om økonomisk kriminalitet, kan være behov for at fravige fristen på en uge for afsigelse af domme i straffesager.

Justitsministeriet er enig i, at der kan forekomme straffesager, der er så komplicerede, at det ikke er muligt at nå at skrive dommen inden for en uge. Dette vil navnlig kunne være tilfældet i sager om økonomisk kriminalitet, hvor domsforhandlingen kan strække sig over mere end et år, og hvor retten er nødt til at sætte sig ind i omfattende regnskabsmateriale. Herudover kan der ligesom ved civile sager forekomme tilfælde, hvor retten på grund af sygdom eller lignende er forhindret i at overholde fristen. Det foreslås derfor, at der indføres en bestemmelse i § 219 a, stk. 2, svarende til den foreslåede bestemmelse i § 219, stk. 2, vedrørende civile sager, hvorefter retten, hvis særlige omstændigheder gør det påkrævet, kan beslutte at fravige fristen. Det foreslås samtidig, at retten også i straffesager ved sagens optagelse til dom skal tilkendegive, hvornår dommen vil blive afsagt.

Forslaget om en adgang til at fravige fristen for domsafsigelse ændrer ikke, at det fortsat vil være hovedreglen, at domme i straffesager afsiges umiddelbart i forlængelse af domsforhandlingen. Det må endvidere antages, at der kun vil være tale om ganske få straffesager, der er så komplicerede, at dommen ikke kan afsiges inden en uge. I komplicerede sager om økonomisk kriminalitet, hvor efterforskningen og domsforhandlingen ofte har været i flere år, er det særlig vigtigt af hensyn til den tiltaltes ret til at få en afgørelse inden for en rimelig tid, at der ikke går længere tid end højst nødvendigt, før dommen afsiges. Det er således vigtigt, at fristen for domsafsigelsen ikke forlænges mere end højst nødvendigt.

Hvis retten i forbindelse med en sags optagelse til dom beslutter at fravige fristen, f.eks. således at dommen først afsiges 2 måneder senere, er retten ikke afskåret fra at afsige dom på et tidligere tidspunkt, hvis det viser sig muligt. Retten skal i så fald tilsige parterne til domsafsigelsen. Også i civile sager kan retten afsige dommen tidligere end oprindeligt tilkendegivet, såfremt parterne tilsiger til domsafsigelsen.

Som følge af forslaget om, at retten i alle sager skal tilkendegive, hvornår dommen vil bli-

ve afsagt, foreslås en ophævelse af bestemmelsen i § 219 a, stk. 4, 2. pkt., hvorefter dommen skal forkyndes, medmindre tiltalte er gjort bekendt med tidspunktet for domsafsigelsen eller tiltalte er dømt som udeblevet i medfør af § 934, idet tiltalte efter forslaget i alle tilfælde vil blive gjort bekendt med tidspunktet for domsafsigelsen. Endvidere foreslås bestemmelsen i § 219 a, stk. 4, sidste pkt., ophævet, idet der ikke længere er behov for en særskilt regel om, at retten skal meddele tidspunktet for domsafsigelsen i sager, hvor et borgerligt krav er medtaget under straffesagen.

Til nr. 5

Både Dommerforeningen og Advokatrådet anbefaler i deres hørings svar vedrørende lovforslaget, at det i § 355 præciseres, at retten under det forberedende møde i forbindelse med fastlæggelse af tidsrammerne for eventuel yderligere forberedelse også kan beramme domsforhandlingen, idet en sådan forhåndsberømmelse vil medvirke til en nedsættelse af sagsbehandlingstiden.

Justitsministeriet er enig i, at en berømmelse af domsforhandlingen i det forberedende møde, hvor dette er muligt, vil være egnet til at nedbringe sagsbehandlingstiden. Det foreslås derfor, at det i bestemmelsen udtrykkeligt fastsættes, at retten i forbindelse med fastlæggelsen af sagens videre forløb også kan fastsætte tidspunktet for domsforhandlingen.

Hvis forberedelsen slutes i det forberedende møde, følger det allerede af § 356, stk. 2, at retten straks eller snarest muligt herefter skal fastsætte tidspunktet for domsforhandlingen.

Efter den foreslåede ændring bør retten imidlertid også være opmærksom på muligheden for at beramme domsforhandlingen i det forberedende møde, selv om der endnu mangler en del af forberedelsen. For at undgå uberømmelser med deraf følgende tidsspilde, må en berømmelse af domsforhandlingen inden forberedelsens afslutning imidlertid forudsættes, at det har været muligt at fastlægge tidsrammerne for den resterende forberedelse så præcist, at der er en rimelig sikkerhed for, at forberedelsen er afsluttet inden det fastsatte tidspunkt for domsforhandlingen.

Til nr. 6 og 7

Ifølge retsplejelovens § 365, stk. 3, skal par-